

като да го управи на новъ пътъ, пада ту на єдинъ-тѣ си странѣ ту на другѫ-тѣ; потопява си прѣдници-тѣ като да потъне, море-то, что бѣга слѣдъ него растрѣска ся върхъ задници-тѣ му, и го прѣвраща отъ единия край на другуя, а на врѣмени ся повдига; море-то насилено отъ вѣтъра, вижда ся като да нѣма веке вѣлми, дѣло една разыграна поляна отъ пянж, има като равнины и между голѣмы-ты тия могилы, кои-то оставиѣтъ да си починятъ малко маши-ты; нѣ слѣдъ малко человѣкъ влязя пакъ посрѣдъ высоки-ты вѣлми, дѣло захваща да ся таркаля изново отъ прощать на прощать. Въ такыя страшны измѣненія, день-тѣ ся мина; капитанинъ-тѣ мя съвѣтва че Египетскы-ты страни сѫ виски, бора-та може бы да хвьрили человѣкъ тамъ безъ да ся приглѣда. Сирійскы-ты страни сѫ безъ пристанище; трѣбва да изрече человѣкъ, или да ся труди за да кара корабля, или да ся остави на вѣтъра, кой-то пы закарва камъ Кипръ.

Тамъ ные ще намѣримъ единъ родъ и едно прибѣжище, нѣ сме далечь отъ тамъ, повече отъ двайсетъ левги; рекохъ да управить кормило-то (люменя) камъ Кипръ, и вѣтъръ-тѣ ни помогаше да земаме по три часа на левгѣ-тѣ, нѣ море-то не ся смилива. Жена ми и другаре-ти лѣжїѣтъ всякога на постелкѣ-тѣ сп; нѣколко хапки студено печено мѣсо дѣржи имъ силѣ-тѣ. И самъ си азъ ямъ по малко песметъ и пушѣкъ съ първия и вторыя капитанинъ, всякога на исто-то състояніе на ко-